

05-03-2018

প্ৰাতঃমুৰলী

ওম্ শান্তি

“বাপদাদা”

মধুবন

“মৰমৰ সন্তানসকল – বাবা আহিছে তোমালোক সন্তানসকলৰ আনন্দ সভাত, এতিয়া তোমালোকে জ্ঞান অমৃতৰ সভা পালন কৰি আছা, তোমালোকৰ যাত্ৰা এতিয়া সম্পূৰ্ণ হ’ল পুণৰ ঘৰলৈ উভতি যাব লাগিব”

*প্ৰশ্ন:- অনেক প্ৰকাৰৰ ধুমুহাৰ মাজতো স্মৰণক সহজ কৰাৰ উপায় কি?

*উত্তৰ:- শৰীৰ নিৰ্বাহ কৰি থাকিও ৫-১০ মিনিট হ’লেও বুদ্ধিক শিৱবাবাৰ প্ৰতি লগাবলৈ চেষ্টা কৰা, এই শৰীৰক পাহৰি যোৱা। মই অশৰীৰী আত্মা হওঁ, অভিনয় কৰিবলৈ এই শৰীৰত আহিছো। এতিয়া আকৌ অশৰীৰী হৈ ঘৰলৈ যাব লাগিব। এনেকৈ নিজৰ সৈতে কথা পাতা। এজন সত্য পিতাৰ সৈতে বুদ্ধিৰ সংগ হওঁক, আন সংগৰ পৰা নিজক চম্ভাল কৰিলে স্মৰণ সহজ হৈ যাব।

*গীত:- মোৰ হৃদয়ত তুমি আহি গ’লা

ওম্ শান্তি। সন্তানসকলে গীত শুনিলে আৰু অৰ্থও তোমালোকে অন্তৰেৰে বুজিলাইক। তথাপিহে পিতাই বুজায় কিয়নো এতিয়া পিতা এই সভালৈ আহিছে। সভা তোমালোকৰো হয়, সমগ্ৰ দুনিয়াৰো হয়। ভগৱানে কয় মই আহো ভক্তসকলৰ সভাত, সেয়ে সকলোবোৰ ভক্তই হৈ গ’ল। তাৰ ভিতৰতো বিশেষকৈ সেইসকলৰ ভক্তৰ সভালৈ আহো, যিসকল ভক্তই পৰমপিতা পৰমাত্মাৰ পৰা উত্তৰাধিকাৰ ল’বলৈ আহিছে। যিসকল আত্মাৰ বুদ্ধিত এতিয়া পৰমপিতা পৰমাত্মাৰ স্মৃতি আছে, তেওঁলোকৰ সভাত মই বিৰাজমান। সভাত কিবা খুউৱা বা পাণ কৰোৱা হয়। পিতাই কয় তোমালোক সন্তানসকলৰ জ্ঞান অমৃতৰ মেলা কৰাই আছে। যি সকল আহি পিতাৰ হৈছে, তেওঁলোকে বুজি পায় যে আমাৰ এই সভাত পিতা আহিছে। পিছত ক্ৰম অনুসৰি সকলোকে উভতাই লৈ যাম। বিশেষকৈ তোমালোক সন্তানসকলৰ সভা, সাধাৰণ ভাবে সকলোৰে হয়। য’ত পিতা থাকিব তাতে আমি সন্তান সকলো থাকিম। পিতাই কয় ময়ো অশৰীৰী, তোমালোকো যেতিয়া অশৰীৰী আছিলো তেতিয়া মোৰ ওচৰত আছিল। স্মৃতি দিয়াই যে ৫ হাজাৰ বছৰ হ’ল। ‘বহুদিনৰ আগতে’ (long long ago) বুলিও নকয় জানো। ৫ হাজাৰ বছৰতকৈ অধিক পৰিভ্ৰমণ নাথাকে। ভাৰতবাসী সন্তানসকলে এয়া পাহৰি গৈছে যে শিৱ ভগৱান কেতিয়া আহিছিল, তেওঁৰ জয়ন্তী পালন কৰি থাকে। তেওঁলোকে কয় - নিশ্চয় আহিছিল, বহুদিনৰ আগতে... কিন্তু কেতিয়া আহিছিল, এয়া কোনেও নাজানে। কোনোৱে কয় লাখ বছৰ হ’ল, কোনোৱে আন কিবা এটা ক’ব। সঠিককৈ কোনেও নাজানে। এয়াতো কেৱল পিতাইহে ক’ব পাৰে। পিতাই কয় - সন্তানসকল ৫ হাজাৰ বছৰ আগতেও মই তোমালোক সন্তানসকলৰ ওচৰত এই সভালৈ আহিছিলো। দুনিয়াত শিৱ জয়ন্তী পালন কৰে। সেইদিনাখনেই তেওঁলোকক গৈ সোধা যে কোৱাচোন এওঁৰ কিমান বছৰ হ’ল? গান্ধী জয়ন্তী পালন কৰিলে তৎক্ষণাত কৈ দিব যে ইমান বছৰ হ’ল ... শিৱৰ বিষয়ে কোনেও ক’ব নোৱাৰে। কিন্তু তোমালোক সন্তানসকলে জানা শিৱৰতো বহুত সময় হ’ল যেতিয়া আহিছিল। তেওঁলোকেতো একোৱেই নাজানে। কয় জন্ম-মৰণত নাহে, নাম-ৰূপৰ পৰা পৃথক। কিন্তু নাম-ৰূপৰ পৰা যদি পৃথক হয় তেতিয়াহ’লে আকৌ কাৰ জয়ন্তী পালন কৰে? গতিকে নাম-ৰূপৰ পৰা পৃথক হ’ব নোৱাৰে। নিশ্চয় ভাৰততেই আহিছিল সেয়েহে জয়ন্তী পালন কৰা নহয় জানো। তেনেহ’লে নাম ৰূপৰ পৰা পৃথক বুলি কেনেকৈ ক’বা? তেওঁক স্মৰণ কৰা কিন্তু কেতিয়া আহিছিল? নিশ্চয় ভক্তিৰ সময় যেতিয়া পুৰা হয় তেতিয়া ভগৱান ঘৰৰ পৰা আহিবলগীয়া হয়। ভগৱান কি ৰূপত আহে, এয়াও কোনেও নাজানে। বহুত চতুৰতাৰে কাৰোবাক সুধিব লাগে আৰু পিছত বুজাব লাগে। ভগৱান হৈছে নিৰাকাৰ। তোমালোকে তেওঁৰ পূজা কৰা, কোৱা যে হে পৰমাত্মা, হে ভগৱান, তেওঁক কোনেও দেৱতা বুলি নকয়। দেৱতাসকল হৈছে ব্ৰহ্মা, বিষ্ণু, শঙ্কৰ

গতিকে এই চিত্ৰবোৰৰ ওপৰতো বুজাব লাগে। তোমালোকে শিৱৰ মন্দিৰলৈ গ'লে তেওঁলোকক সুধিবা এওঁ কেতিয়া আহিছিল, কেনেকৈ আহিছিল? নিৰাকাৰী দুনীয়াৰ পৰাতো সকলোৱেই আহে। পৰমপিতা পৰমাত্মাক পতিত পাৱন বুলি কয় তেন্তে কি কৰিলে? পতিতক পাৱন কেনেকৈ বনালে? নিশ্চয় সাকাৰত আহি মুখৰ দ্বাৰা বুজাইছিল। তেওঁ নিশ্চয় কিবা শিক্ষা দিছিল। এনেতো কোনেও তেনেকৈ ক'ব নোৱাৰে। নিশ্চয় মনুষ্য শৰীৰতেই আহিব। ভগৱান নতুন ৰচনা ৰচিবলৈ আহে। সেয়ে নিশ্চয় কাৰোবাৰ শৰীৰত আহিছে। গায়নো কৰে যে ব্ৰহ্মা মুখৰ দ্বাৰা মনুষ্য সৃষ্টি ৰচনা কৰা হয়। ব্ৰাহ্মণ সৃষ্টি বুলি নাম লিখা হোৱা নাই। ব্ৰহ্মা মুখ কমলৰ দ্বাৰা মনুষ্য ৰচনা কৰা হয় সেয়ে নিশ্চয় ব্ৰহ্মাৰ সন্তান ব্ৰাহ্মণেই হ'ব। প্ৰজাপিতা ব্ৰহ্মাই নিশ্চয় ব্ৰাহ্মণ-ব্ৰাহ্মণীৰ ৰচনা কৰিছে। মাত্ৰ পুৰুষ ৰচনা কৰিলে বুদ্ধি কেনেকৈ হ'ব? কেৱল নাৰী ৰচনা কৰিলেও বুদ্ধি কেনেকৈ হ'ব? সেইবাবে দুয়োটাই আছে ব্ৰহ্মাকুমাৰ আৰু কুমাৰীসকল। নহ'লে ব্ৰাহ্মণ সম্প্ৰদায় কেনেকৈ হ'ব। পৰমপিতা পৰমাত্মা নিঃসন্দেহে ৰচোতা হয়, ব্ৰহ্মাৰ দ্বাৰা মনুষ্য সৃষ্টি ৰচনা কৰা হয় সেয়ে নিশ্চয় ব্ৰহ্মাৰ শৰীৰত আহিবলগীয়া হয়। এইবোৰ কথা যিসকলে ভালকৈ বুজে আৰু ধাৰণ কৰে তেওঁলোকেই পিছত বুজাব পাৰিব। যিসকল সম্পূৰ্ণভাবে ৰাজযোগী হয় পিতা আৰু ৰাজ্য-ভাগ্যক স্মৰণ কৰিব, যাৰ বাবে বাবাই কয় সন্তানসকল স্বদৰ্শন চক্ৰধাৰী হোৱা। সকলোৱেতো সম্পূৰ্ণভাৱে স্মৰণ নকৰে। বাবাৰ ওচৰলৈ আহে, কয় জ্ঞানতো সহজ হয়, চক্ৰও বুজিছো। ৮৪ জন্মৰ ৰহস্যও ভালদৰে বুজি পাইছো। ৮৪ জন্ম নিশ্চয় ল'ব লাগিব আৰু যিসকল প্ৰথম নম্বৰধাৰী হয় সেই সকলেহে ৮৪ জন্ম ল'ব, এয়াতো সকলো ঠিকে আছে। কিন্তু স্মৃতিত থকাটো এইটো বহুত কঠিন হয়। যোগত অনেক প্ৰকাৰৰ ধুমুহা আছে, এইবোৰক কেনেকৈ বশ কৰো? ইয়াৰ উপায় কি? কোনটো সময়ত ভালকৈ স্মৰণ কৰিব পাৰি? সেয়ে বাবাই বুজাইছে চলোতে-ফুৰোতে, উঠোতে-বহোতে স্মৰণ কৰা। এতিয়া তোমালোক ইয়াত বহি আছে, মই তোমালোকক সুধিছো স্ত্ৰীক মনত পেলোৱানে? এতিয়া স্ত্ৰীৰ নাম শুনাৰ লগে লগে বুদ্ধি তৎক্ষণাত স্ত্ৰীৰ ফালে গুছি গ'ল। বুদ্ধিৰ কাম হৈ গ'ল। তেনেদৰে তোমালোকে শৰীৰ নিৰ্বাহৰ অৰ্থে লাগিলে কৰ্ম কৰা কিন্তু শিৱ বাবাৰ লগত বুদ্ধি লগাবলৈ চেষ্টা কৰা। ৫-১০ মিনিট হ'লেও স্মৰণ কৰা। হয় মায়াইও নিশ্চয় বাধা দিব। ধুমুহা বহুত জোৰেৰে আহিব অস্থিৰ কৰিবলৈ। তথাপিও তোমালোকে নিজৰ পুৰুষাৰ্থ কৰি থাকা। এই শৰীৰক পাহৰা বা পিতাক স্মৰণ কৰা কথা একেটাই। নিজকে অশৰীৰী আত্মা বুলি ভাবিব লাগে। মই আচলতে অশৰীৰীয়েই আছিলো। অভিনয় কৰিবলৈ এই শৰীৰ ধাৰণ কৰিছো আকৌ অশৰীৰী হৈ ঘৰলৈ যাওঁ। বুদ্ধিত কেৱল পিতা আৰু পিতাৰ ঘৰ মনত থাকক, পিতাৰ ঘৰ সেইখনেই এতিয়া য'লৈ যাব লাগিব। আকৌ এইটো বুদ্ধিত থাকিব লাগে যে পিতাৰ সম্পত্তি হৈছে সত্যযুগ। গতিকে এজন পিতাৰ স্মৃতিয়ে সেয়াও স্মৃতিলৈ আনিব। ভক্তি মাৰ্গ অথবা জ্ঞান মাৰ্গত বুদ্ধিতো অইন ফালেও যায়। কন্যাৰ বিয়া হৈ গ'লে পিছত ইজনে সিজনক মনত পেলাই থাকে। ভক্তিত কোনোবা বহিলে তেতিয়াও মায়াই বাধাৰ সৃষ্টি কৰে। বুদ্ধি বৃত্তিগত পেচাৰ প্ৰতি গৈ থাকে। মায়াক শত্ৰুতা আছে নহয়। ভক্ত সকলে দেৱতাসকলক মনত পেলাওতেও বুদ্ধি অন্য ফালে গুছি যাব। মায়াই বুদ্ধিক স্থিৰ হ'ব নিদিয়। কাৰ্যালয়লৈ গ'লে তেতিয়াও সেই কাৰ্য্যই বুদ্ধিত থাকে। পৰীক্ষা পাচ কৰিলা সেইকাৰণেইতো কাম কৰিবলগীয়া হয়। তাতেই বুদ্ধি গৈ থাকে। অব্যক্ত বস্তুৰ প্ৰতি বুদ্ধি লগোৱাত মায়াই হায়ৰাণ কৰে। ভক্ত সকলৰো বহুত কঠিনতাৰে সাক্ষাৎকাৰ হয়। যেতিয়া অতি তীব্ৰ ভক্তি কৰে তেতিয়া পিতা সুখী হয়। এতিয়াতো ভক্তিৰ কথা নাই। এতিয়া হৈছে জ্ঞান। বাস্তৱত ভক্তিও এজনকে কৰিব লাগে। অব্যভিচাৰী ভক্তি হ'লে সাক্ষাৎকাৰো হয়। আজিকালিতো ব্যভিচাৰী হৈ গৈছে। সকলোকে মনত পেলাই থাকে, সেয়েহে বাবাই সাক্ষাৎকাৰো নকৰায়। এজনৰ প্ৰতি পুৰা নিশ্চয় হ'লেহে বাবাই সাক্ষাৎকাৰ কৰায়। সেয়েহে পিতাই বুজায় মোক এজনকে স্মৰণ কৰা। মুখেৰে একো ক'ব নালাগে। তোমালোকে স্ত্ৰীক মনত পেলাওতে মুখেৰে কিবা ক'বলগীয়া হয় জানো? মনলৈ আহিল আৰু বুদ্ধি গুছি গ'ল। এই বেহদৰ পিতাইতো সদায় সুখ দিওতা হয়। এতিয়া তোমালোকৰ বিয়া কৰাই দিয়ে সেই পৰমপিতা পৰমাত্মাৰ লগত। গতিকে তেওঁক মনত পেলোৱাৰ চেষ্টা কৰা। মায়াইতো ধুমুহা আনিব। গোটেই দুনীয়া শত্ৰু হৈ পৰিব, কিন্তু পিতাক পাহৰি নাযাব। যিমনেই পিতাক স্মৰণ কৰিবা সিমনেই বিকৰ্ম বিনাশ হ'ব। এনেতো বহুত

মনুষ্য আছে যিয়ে গোটেই দিন ভগৱানৰ নামেই নলয়। বহুতো বেয়া সংগ আছে সেয়ে গায়নো আছে - ভাল সংগই পাৰ কৰাই বেয়া সংগই ডুবাই দিয়ে... সত্য পৰমপিতা পৰমাত্মাৰ সংগই পতিতৰ পৰা পাৰন বনাব। এতিয়াতো গোটেই দুনীয়া পতিত, তেওঁলোকক পতিত-পাৰনৰ সংগ লাগে। তেন্তে নিশ্চয় তেওঁ ইয়াত সাক্ষাৰত আহিব লাগিব। সত্য এজনেই। সত্যৰ সভাত তোমালোক বহি আছা। জানা যে এতিয়া আমি আত্মসকলৰ সংগ পৰমপিতা পৰমাত্মাৰ লগত। পিতাই কয় মোৰ স্মৰণেৰেই তোমালোকৰ বিকৰ্ম বিনাশ হ'ব। কেৱল সংগ হ'লে মুৰুলী শুনবা বাকী কি কৰিবা, বুদ্ধি যোগো পিতাৰ লগত থাকিব লাগে। বুদ্ধিৰ যোগ পিতাৰ লগত লাগি থাকিলে তেওঁহে পাৰ কৰাব অৰ্থাৎ পাৰন বনাব। পাৰন নহ'লে তেওঁৰ ওচৰত কোনোৱে যাব নোৱাৰে। পিতাই নিজে শিকাই যে মোৰ লগত কেনেকৈ যোগ লগাব। আমাক পঢ়াবৰ কাৰণে নিজেই সন্মুখলৈ আহে। বুদ্ধিৰ যোগ অন্যৰ সংগৰ পৰা আঁতৰাই এজনৰ লগত লগাব লাগে তেতিয়াহে বিকৰ্ম বিনাশ হ'ব আৰু কোনো অন্য উপায় নাই। পাৰন দুনীয়া হৈছে স্বৰ্গ, তাৰ সুখ সীমাহীন। এনেকুৱা নহয় যে তাতো দুখ থাকে, দৈত্য থাকে। তাত দুখৰ নাম চিহ্নই নাথাকে, সেয়াও ২১ জন্মৰ কাৰণে। পিতাই ইয়াত আহি পঢ়াই। ভাগৱানে কয় মই তোমালোকক ৰজাৰো ৰজা বনাবৰ কাৰণে সহজ ৰাজযোগ শিকাওঁ। মনুষ্যৰ বুদ্ধিত শ্ৰীকৃষ্ণৰ চিত্ৰহে আছে। তোমালোকৰ বুদ্ধিত আছে যে আমাক পঢ়াওতা হৈছে শিৱ বাবা, যিজনেই জ্ঞানৰ সাগৰ। সকলো মনুষ্য মাথ্ৰেই কয় কৃষ্ণ ভগৱানে কয়, আমি কওঁ কৃষ্ণৰ এই জ্ঞান নাছিলেই। ৰাতি দিনৰ পাৰ্থক্য হৈ গ'ল। পিতাই এতিয়া তোমালোক সন্তানসকলক জ্ঞান দি আছে। এই জ্ঞান হৈছে স্বদৰ্শন চক্ৰধাৰী, ত্ৰিকালদৰ্শী হোৱাৰ। ত্ৰিকালদৰ্শী মানে তিনিও কালকে জনা। সৃষ্টিৰ আদি মধ্য অন্ত আৰু তিনিও লোকক জনা। মূলবতন, সুস্ববতন, স্থূলবতনকো তোমালোকে জানা। তোমালোকৰ মাজতো পুৰুষাৰ্থৰ ক্ৰম অনুসৰি জানা। বাকী ইয়াত কোনো কষ্ট নাই। শৰীৰ নিৰ্বাহো কৰিব লাগে। এনেকৈ নকয় যে কন্যাইও শৰীৰৰ নিৰ্বাহৰ অৰ্থে মাথা মাৰিব লাগে। কন্যাই স্বামীৰ ওচৰত থাকিব লাগিব। শৰীৰ নিৰ্বাহৰ অৰ্থে কৰ্ম পতিয়ে কৰিব লাগিব। কন্যাসকলেও নিজৰ ভৰিত থিয় দিব লাগে। এটা কাহিনীও আছে - এগৰাকী কন্যাই পিতাক কৈছিল যে মই নিজৰ ভাগ্যৰ খাইছো। গতিকে তোমালোক কন্যাসকলেও নিজৰ পুৰুষাৰ্থ কৰি আছা। যিমনে পঢ়িবা, শ্ৰীমতত চলিবা তেতিয়া ২১ জন্ম ৰাজ্য কৰিবা। কন্যাৰ কামেই হৈছে পঢ়া আৰু শৰুৰ ঘৰলৈ যোৱা। তোমালোককো বিষুপুৰী স্বৰ্গলৈ পঠোৱা হয়। যিমান পঢ়িবা সিমনেই উচ্চ পদ পাবা। তেওঁলোকেতো এনেয়ে কাহিনী শুনাই। সঁচা সঁচা কথাবোৰ ইয়াৰে। পিতাই নিজে বহি তাৰ ৰহস্য শুনাই। তোমালোক সকলো কন্যা। অৰ্ধ কন্যাইয়ো নিজৰ জীৱন গঢ়ি আছে। পিতাই এনে কৰ্ম শিকাই যে কেতিয়াও দুখী বা বিধবা হ'ব নালাগে। পিছে কোনো বিৰলাইহে নিজৰ উচ্চ ভাগ্য বনায়। কোনোৱে ভাগ্য বনাই বনাই আকৌ আশ্চৰ্যজনক ভাবে আতৰি গৈ এনেকুৱা পিতাকো ত্যাগ কৰে। বিচ্ছেদো (divorce) হৈ যায় কিয়নো শিৱ বাবা পিতাৰ লগতে পতিসকলৰো পতি হয়। এনেকুৱা পিতাক সন্তানে ত্যাগ কৰে। ভাগ্যৰ ৰেখা মচি দিয়ে। প্ৰেমিকা হৈ বিচ্ছেদ কৰিলে কড়ি তুল্য হৈ যায়। এয়াও গায়ন আছে- আশ্চৰ্যজনকভাবে বিচ্ছেদ কৰে, ত্যাগ কৰে... যিজন পিতাৰ পৰা ২১ জন্মৰ ৰাজ্য ভাগ্য পোৱা যায়, তেওঁকেই ত্যাগ কৰে। কোনোৱাতো আহি পিতাৰ হ'ব। কোনো কোনো আকৌ মহামুৰ্খও হ'ব। যিয়ে ত্যাগো কৰিব, বিচ্ছেদো হ'ব। চলনৰ দ্বাৰাই বুজা যায়। বিকাৰত গৈ থাকে আৰু মনে মনে আহি বহি যায়, পিছৰ লিখে বাবা ভুল হৈ গল, ক্ষমা কৰক। এতিয়াতো এশ গুণ দণ্ড হৈ গ'ল, সেয়া কেনেকৈ বাতিল হ'ব। সঁচা কথা কৈ দিলে আধা ক্ষমা হৈ যাব.... সেই কাৰণে পিতাই কয় লুকাই চুৰকৈ কেতিয়াও বিকাৰলৈ নাযাবা। ফেমিলিয়াটিতো (ব্যক্তি বিশেষে ঘনিষ্ঠতা) আহিব নালাগে। ক্ৰোধ বহুত ডাঙৰ ভুত, বহুতক দুখ দিয়ে। পিতাক ৫ বিকাৰৰ দান দি পুনৰ ঘূৰাই ললে পদ ভ্ৰষ্ট হৈ যাব। আছা !

অতি মৰমৰ, কল্পৰ পিছত পুনৰাই লগ পোৱা সন্তানসকলৰ প্ৰতি মাতা পিতা আৰু বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু সুপ্ৰভাত। আত্মাৰ পিতাৰ আত্মিক সন্তানসকলক নমস্কাৰ।

ধাৰণাৰ কাৰণে মুখ্য সাৰ:-*

- (1) নিজৰ উচ্চ ভাগ্য গঢ়িবৰ কাৰণে বিকৰ্ম বিনাশ কৰাৰ পুৰুষাৰ্থ কৰিব লাগে। পঢ়াত পুৰা ধ্যান দিব লাগে।
- (2) কুসংগৰ পৰা নিজকে চম্ভাল কৰিব লাগে। পতিত পাৰন পিতাৰ সংগেৰে নিজক পাৰন বনাব লাগে।

***বৰদান:-** নিজৰ চেহেৰাৰ দ্বাৰা অনেকৰ ভৱিষ্যত শ্ৰেষ্ঠ বনাওঁতা শ্ৰেষ্ঠ সেৱধাৰী হোৱা।

বাণীৰ সেৱাতো যথাশক্তি সময় প্ৰমাণ কৰাই কিন্তু সংগমযুগৰ যি ভৱিষ্যত ফৰিষ্টা স্বৰূপ সেয়া তোমালোকৰ চেহেৰাৰ দ্বাৰা দেখা দিয়ক তেতিয়াহে সহজ সেৱা কৰিব পাৰিবা। যিদৰে জড় চিত্ৰই চেহেৰাৰ দ্বাৰা অন্তিম জনমলৈকে সেৱা কৰি আছে সেইদৰে তোমালোকৰ চেহেৰাত সদায় সুখৰ, শান্তিৰ, আনন্দৰ জ্যোতি থাকিলে শ্ৰেষ্ঠ সেৱা কৰিব পাৰিবা। আপোনাৰ চেহেৰা দেখি যি কোনো দুখী, অশান্ত, চিন্তিত আত্মাই নিজৰ ভৱিষ্যত শ্ৰেষ্ঠ বনাই ল'ব।

***প্লেগান:-** ভাগ্যবিধাতা পিতাক নিজৰ সৰ্ব সম্বন্ধীয় বনাই লোৱা তেতিয়া সৰ্ব প্ৰাপ্তিৰে সম্পন্ন হৈ যাবা।

!!ওম শান্তি!!
